

τραπέζης καὶ εὐρέθη πάλιν εἰς τὰς χειρας τοῦ πρωτοκαθέδρου. Ὁ κάπηλος τὸ ξαναγέμισε καὶ μετὰ τινα λεπτὰ τὸ δοχεῖον ἔξεκενοῦτο πάλιν καὶ ἐτίθετο πάλιν εἰς κυκλοφορίαν.

Κατὰ τὴν τρίτην περιφορὰν τοῦ δοχείου ὁ Δούξ ἐγείρεται μὲ θυμὸν, καὶ ἀφοῦ ἐπέταξε τὸ ἐπαναφόριον τοῦ χωρικοῦ, ἐπλησίασεν εἰς τὴν τράπεζαν καὶ κατέφερε μὲ ὄλας τὰς δυνάμεις του ἐν ἠχηρὸν ράπισμα ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ πρωτοκαθέδρου λέγων.

— Καὶ σὺ γείτόνά σου.

Ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐδίστασεν, ὁ Δούξ λαβὼν τὸ ξίφος ἀπὸ τὴν λαβὴν, ἐφώναξε.

— Προσέξαιτε! Ὅποιος ἀπὸ σᾶς δώσει πολὺ ἐλαφρὰ ἢ πολὺ ἀργὰ τὸ κτύπημα θὰ μοῦ δώσει λόγον.

Εἰς αὐτὰς τὰς λέξεις οἱ βραχείονες ἠγέρθησαν καὶ βροχηδὸν τὰ ραπίσματα ἔπεσαν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῆς τραπέζης μέχρι τοῦ ἄλλου.

Τὸ παιγνίδιον αὐτὸ ἐπανελήφθη τρίς. Ἀλλὰ λέγουν ὅτι τὴν ἀκόλουθον Κυριακὴν κανεὶς δὲν ἐπανήλθεν εἰς τὴν ταβέρναν.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Κίμων Ι. Θεοδωρόπουλος

ΓΝΩΜΙΚΑ

Πάντοτε κολακεύεται τις νὰ πιστεύῃ ὅτι πᾶσα αὐτοῦ τρέλλα ὅλ' εἶναι τρέλλα καὶ ἡ τελευταία.

Αἱ ἀποφάσεις, αἱ ἐκ τῶν προτέρων ὀριστικῶς λαμβανόμεναι, εἶναι τὰ δεσμοπτήρια τῆς θελήσεως, ἐντὸς τῶν ὁποίων αὕτη ἐγκλεισμένη δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξέλθῃ.

Ψυχὴ σώφρων, ἀνθισταμένη ἐξ ἴσου πρὸς τὰς δοκιμασίας τῆς τε εὐδαιμονίας καὶ τῆς δυστυχίας εἶνε ἡ ψυχὴ τελεία.

Δι' ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελε διαιρέσῃ τὸ λεπτὸν τῆς ὥρας εἰς χίλια μέρη καὶ βραδύνει ἐν χιλιεστὸν τοῦ λεπτοῦ εἰς ἐρωτικὴν συνέντευξιν, δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἠγγίσειεν μὲν αὐτὸν ὁ ἔρωσ εἰς τὸν ὦμον, ἡ καρδία του ὅμως εἶνε ἄτρωτος.

Ὁ κόσμος σύμπας εἶνε θεάτρον; πάντες δὲ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀπλοὶ ὑποκριταί. Πάντες παρέρχονται εἰς τὴν σκηνὴν καὶ πάλιν ἐξέρχονται ἕκαστος δὲ ὑποκρίνεται πολλὰ πρόσωπα κατὰ τὸν βίον του.